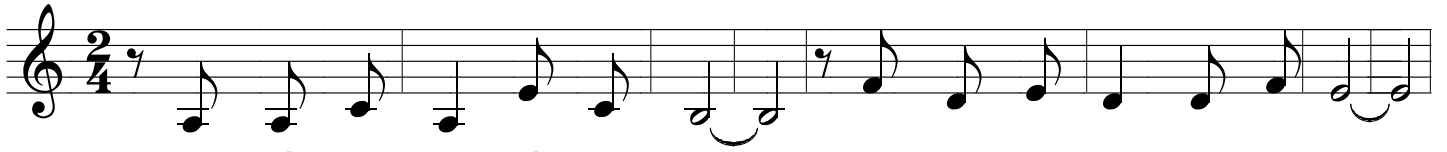

Góa Phụ Naim

Lc. 7: 11-17

Thơ: Lm. Nguyễn Trung Tây

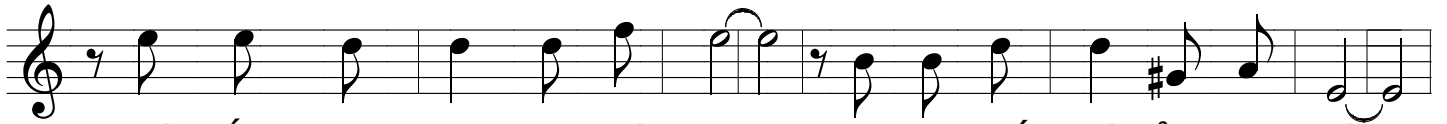
Nhạc: Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

Đường về âm phủ lối bạt ngàn. Lá vàng rơi phủ đầy áo quan.

Một khúc bi ca sầu ly biệt. Một cõi trời buồn trắng khăn tang.

Khói trắng nhang thơm hay khói sương? Bạch lập nển cháy ảo thiên đường?

Khói cay mắt mẹ hay mẹ khóc? Lệ nào thương mẹ lệ khóc con?

Sỏi đá hai bên lệ hai hàng. Sỏi buồn sỏi khóc ướt khăn tang.

Đá buồn đá khóc khô nước mắt. Trời đông nhỏ lệ buồn mệnh mang.

Góa phụ khăn tang sầu tuổi xanh. Lá vàng héo úa buồn lá xanh.

Sầu tủi duyên mẹ duyên góa phụ. Buồn thương phận mẹ phận độc

hành. Cõi tang ma, góa phụ khóc, người người khóc, sỏi đá khóc. Lệ che
tối bóng một người! Đang bước tối, bóng một người! Đang bước tối.
Tiếng chân Chúa bước đất rộn ràng. Trời xanh nín thở gió ngừng ngang,
thiên đàng đất thấp yên lặng ngấm, giây phút tay trời đọng áo quan,
giây phút tay trời đọng áo quan. Để mèn vỗ cánh ngưng sầu ca. Cỏ
úa kinh ngạc mở mắt ra. Trời xanh thăm thẳm vào tai gió. "Sao
lại ngạc nhiên? Đó Chúa ta". Bước chân Chúa tới trần gian đổi
mới, màu trắng tang ma hóa màu hồng, mùa xuân tươi! Bàn tay Chúa chạm,
xác chết thôi xám. Bàn tay Chúa chạm, khóc ngưng thôi khóc. Bàn tay Chúa
chạm, hạt lệ khô. Bàn tay Chúa chạm, cõi thiên đàng! Cõi thiên đàng!